

İnsandım

– İlgaz · 11 Eylül 2013

Kalmadıysa içinde dua,
Tanrının eteğinden düşmüşsün arkadaş..!
Düşünme öyle neden niçin diye !
Âdemliğindendir, Sus..!
Bir çay koy bir iki parçada hasret,
Demlen...!

İçmek mi şimdi tek dert?
İçsem karışsa içim dışıma, yollar vursa ayaklarımdan, ellerim boşsa ruhumu,
Geçsem şimdi şairlerin mısralarından,
Dökülsem damla damla., Yıkansa ruh arınsa Ebabil'in kanatlarından,
Hayat mı şimdi tüm bu olanlar..!

Ne yani ölmek için yaşayan benliğim mi zülümkâr ?
Tarumar olacak bahçenin bahçivani göster sabrını tufana,
Bu güneş elbet yakacak ocağını amma sen yine onu şükürle karşıla,
Şükürler olsun Tanrım...!
İyi ki yoksun!
İyi ki varsın!
Varsın değil mi?
Şimdi küser mi acaba kutlu dua bana,
Bu sözün terazisi şaşmış,
Kalemi isyankâr,
Yüreği korkak!
Korkuyorum Tanrım,
Biliyorsun değil mi korkuyorum!

Yaşamak ölmekle son bulacaksa,
Bu ilmek kördüğüm olacaksa,
Ve dolanacaksa kendi ruhumun urganı şimdi hangi mısra boynumun kefareti?
Susmak...! Susmak en iyisi.
Bilmiyor,
Hissetmiyor,
Anlamıyor,
Yaşamıyor gibi...!

Susmak en iyisi, kötüsü yahut ne fark eder?
Kaldırsam şimdi elimi göğe yağsa yağmurlar bilsem kendimden gül için ne fark eder?
Boğulur mu balık damlalarımla, yıkanır mı İstanbul, yıkılır mı şu minare, ne fark eder?
Ey Tanrım;
İnançta isyanda kader..!
Kaderim mi yaşadığım ve yazdığım kederim mi bilmem,
Tek bildiğim yazılıyor içimde ferman!
Kim okur kim söndürür bu yangını, Kimin elinde fitil,
Bir çakmaklık saltanım kalmış, çaksın şimşekler..!
Bulutların ardı mı şimdi ömür?
Ömür nisanı mı yoksa kutlu insanı mı bekler?
Kimin yolu bu yol?
Ben kim uğruna köşe başlarında yolsuz secdede duasız kaldım.
Bil Rabbim bil;
Ben Bir Sana İmandım..!
İnsandım, aldandım,aldattım,yandım...
Ama Bil;
Ben Bir Sana İmandım !

21.06.2013
ILGAZ